

De Brief aan de Romeinen

Hoofdstuk 7

Bron: <http://www.middletownbiblechurch.org/Romeinen/Romeinen.htm>

Vertaalde versie: <http://www.verhoevenmarc.be/romeinen1.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)

Vertaling, bewerking, inkorting, plaatje en voetnoten door M.V. Update 27-6-2016

Het dubbele thema van Romeinen 7 is: 1) de gelovige zijn relatie tot de Wet, en 2) het uitermate falen van de Wet om te heiligen. Laat ons Romeinen 7 vergelijken met Romeinen 6:

	Romeinen 6	Romeinen 7
Sleutelwoord in het hoofdstuk:	ZONDE (zie verzen 1, 2, 6, 7, 10-23) 11 keer	WET (zie verzen 1-14, 16, 22, 25) 18 keer
De relatie van de gelovige:	De relatie van de gelovige tot de zonde	De relatie van de gelovige tot de Wet
Heerschappij:	De zonde heerst (6:14)	De Wet heerst (7:1)
Dood:	Ik stierf aan de zonde (6:2)	Ik stierf met betrekking tot de Wet (7:4)
Vrijheid:	Vrijgemaakt van de zonde (6:18)	Ontslagen van de Wet (7:3, 6)
Nieuwheid:	In een nieuw LEVEN wandelen (6:4)	Dienen in nieuwheid van GEEST (7:6)
Vrucht van het vlees:	Romeinen 6:21	Romeinen 7:5
Vrucht van de Geest (Gods LEVEN):	Romeinen 6:22	Romeinen 7:4

Om overwinning te hebben in het christelijke leven moet de gelovige **WETEN**, **REKENEN** en zich **TER BESCHIKKING STELLEN** (zie de bespreking van Romeinen 6). Geloof in het volbrachte werk van Christus is de sleutel. De menselijke tendens is het christelijke leven trachten te leven in het vlees, door werken, door onze eigen menselijke inspanning en streven, door te trachten regels, systemen en schema's te volgen, enz. Hoe meer we trachten, hoe meer we worstelen en falen. Het punt in Romeinen 7 is dat heiliging door de Wet helemaal niet werkt! Zie Galaten 3:1-5.

We moeten in gedachten houden wat Paulus zei in Romeinen 6:14: "Want de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade". Dit impliceert dat als wij onder de Wet zouden staan, dan de zonde heerschappij zou hebben over ons. Wat betekent Genade en wat betekent Wet?

Genade betekent dat God iets doet voor mij; de Wet betekent dat ik iets doe voor God. God heeft bepaalde heilige en rechtvaardige eisen die Hij op mij legt: dat is de Wet. Nu, als de Wet betekent dat God iets van mij eist, dan betekent verlossing van de Wet dat Hij dat niet langer eist van mij, maar **DAT HIJ DAARIN ZELF VOORZIET**. De Wet impliceert dat God van mij eist dat ik iets doe voor Hem; bevrijding van de Wet impliceert dat Hij mij vrijstelt van dat te doen, en dat Hij het Zelf doet in genade. Het probleem in Romeinen 7 is dat de mens in het vlees tracht iets te doen voor God. Van zodra u tracht God te behagen op die manier, plaatst u zichzelf onder de Wet, en de ervaring van Romeinen 7 begint de uwe te worden.

Het probleem ligt niet bij de Wet (zie Romeinen 7:12); het probleem ligt bij de zondige, vleselijke mens (Romeinen 7:14; 8:7).

Korte schets van Romeinen 7:1-6

Vers 1: het principe beschreven.

Vers 2-3: de illustratie: huwelijk.

Vers 4: de toepassing.

Verzen 5-6: de toepassing verder verklaard.

Romeinen 7:1

1 Of, broeders, weet u niet – ik spreek immers tot mensen die de wet kennen – dat de wet over de mens heerst zolang hij leeft?

“Heerst” betekent onder heerschappij te zijn. De Wet is heer over een mens (heerst over een mens), en zo is een mens onderworpen aan de Wet zolang hij leeft! Er is slechts één ding dat een mens zijn relatie met de Wet kan verbreken: de dood!

Romeinen 7:2-3 (de illustratie van een huwelijk)

2 Want de gehuwde vrouw is door de wet gebonden aan de man zolang hij leeft. Als de man echter gestorven is, is zij ontslagen van de wet die haar aan de man bond.

3 Daarom dan, als zij de vrouw van een andere man wordt terwijl haar man leeft, zal zij een overspelige genoemd worden. Als haar man echter gestorven is, is zij vrij van de wet, zodat zij geen overspelige is als zij de vrouw van een andere man wordt.

Een gehuwde vrouw is “gebonden” aan haar man. Gehuwden zijn samengebonden voor het leven (zie Mattheüs 19:5-6). Het huwelijk is bindend tot één van de betrokken personen sterft (zie 1 Korinthiërs 7:39) – tot dan kan niemand vrijkomen van deze huwelijkswet.

Het huwelijk is een levenslange verbintenis. Zolang haar man leeft is de vrouw niet vrij een andere man te huwen of een relatie met een andere man aan te gaan – dit zou overspel zijn. Als haar man sterft is zij vrij (1 Korinthiërs 7:39). Zie wat de Heer leerde over huwelijk en echtscheiding in bv. Lukas 16:18.

Het belangrijkste punt van deze illustratie is: de dood verbreekt de relatie en maakt een nieuwe relatie mogelijk.

Romeinen 7:4

4 Zo, mijn broeders, bent u ook door het lichaam van Christus gedood met betrekking tot de wet, opdat u aan een Ander zou toebehoren, namelijk aan Hem Die uit de doden opgewekt is, opdat wij vrucht zouden dragen voor God.

Wij zijn ten aanzien van de Wet *gedood*, met Christus vereenzelvigd aan het kruis, en dus heeft de Wet geen zeggingskracht over ons – ook al hebben wij als gelovigen uit de heidenen NOOIT onder de Wet gestaan! Zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/De-Wet.pdf>). De Wet kan ons niet aanklagen. Als beginsel werkt nu Christus in gelovigen (vgl. Galaten 2:19-21; Kolossenzen 3:3).

Mijn dood maakt een nieuwe relatie mogelijk met een nieuwe echtgenoot: “opdat u een Ander zou toebehoren, namelijk aan Hem Die uit de doden opgewekt is” (vers 4). Omdat ik stierf met Christus ben ik **VRIJ VAN DE WET**. Niemand kan mij rechtens zeggen dat ik de wet moet houden (zoals vele gereformeerden doen)! Christus, niet de Wet, heeft heerschappij over mij. De Wet is een verschrikkelijke echtgenoot: strikt, niet flexibel, rigied, eisend en onbuigzaam. De Heer Jezus is een goede echtgenoot: genadig, vriendelijk, en door de kracht van Zijn leven **STELT HIJ MIJ IN STAAT HEM TE BEHAGEN**.

Net zoals een huwelijksrelatie **VRUCHT** voortbrengt (kinderen) brengt evenzo mijn huwelijk met Christus **VRUCHT** voort (zie Romeinen 6:22; Galaten 5:22-23). Zie ook Johannes 15:1-7: “vrucht”, “meer vrucht”, “veel vrucht”.

“In de illustratie, die Paulus gebruikt in Romeinen 7:1-4, ziet u één vrouw, doch er zijn twee mannen. De vrouw bevindt zich in een uiterst moeilijke positie, want ze kan maar de vrouw zijn van één van beiden en ongelukkigerwijze is ze getrouwd met de minst prettigste. Vergist u zich niet, de man

met wie ze getrouwd is, is een goede man, maar de moeilijkheid is, dat deze man en deze vrouw helemaal niet bij elkaar passen. Hij is uiterst nauwkeurig en accuraat terwijl zij het daarentegen heel gemakkelijk opneemt. Hij is in alles even nauwgezet, bij haar gaat het allemaal lukraak. Hij wil alles precies op zijn manier, terwijl zij het maar neemt zoals het valt. Hoe zou zo'n paar gelukkig kunnen zijn?

En die man is zo veeleisend! Wat hij niet van zijn vrouw vraagt! En toch kunt u niets op hem aanmerken, want als echtgenoot mag hij toch wel iets van haar verwachten, hij eist niets onbillijks van haar. Er mankeert niets aan hem en ook niet aan de eisen die hij stelt, het is alleen zo jammer, dat zij niet de goede vrouw voor hem is, zij kan niet aan zijn eisen voldoen. Zij kunnen het helemaal niet met elkaar vinden; hun aard is niet met elkaar in overeenstemming te brengen. Vandaar dat die arme vrouw wanhopig is. Ze weet heel goed, dat ze dikwijls fouten maakt, maar met zo'n man lijkt het wel alsof alles wat ze zegt en alles, wat ze doet, verkeerd is. Hoe zou zij nog hoop kunnen hebben? Als ze maar met die andere Man getrouwd was, dan zou alles wel goed komen. Hij is niet minder veeleisend dan haar tegenwoordige echtgenoot, maar Hij zou haar tenminste helpen. Wat zou ze graag met Hem willen trouwen, maar haar man leeft immers nog! Wat moet ze toch doen? Zij is "door de wet aan haar man gebonden" en alleen, wanneer hij sterft, is zij vrij om met die Ander te trouwen.

Deze illustratie is niet van mij, maar van de apostel Paulus. De eerste man is de wet, de tweede man is Christus; en u bent de vrouw. De wet stelt veel eisen, maar biedt u geen hulp bij het vervullen van die eisen. De Here Jezus stelt evenveel eisen, ja nog meer (Mattheüs 5:21-48), maar, wat Hij van ons eist, vervult Hij Zelf in ons. De wet stelt eisen en laat ons in de steek bij de vervulling daarvan, Christus stelt ook eisen, maar Hij vervult Zelf in ons de eisen, die Hij stelt. Geen wonder, dat die vrouw ernaar snakt vrij te zijn van haar eerste man, om de vrouw te worden van die Ander! Maar haar enige hoop op bevrijding is de dood van die eerste man en hij klampt zich hardnekkig aan het leven vast. Ja, er bestaat niet de minste kans, dat hij sterven zal. "Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied" (Mattheüs 5:18).

De wet blijft eeuwig. Als de wet nooit zal vergaan, hoe kan ik dan ooit verbonden worden met Christus? Hoe kan ik een tweede man huwen, als mijn eerste man eenvoudig niet sterven wil? Dan blijft er maar één uitweg. Als hij niet sterven wil, dan kan ik sterven en als ik sterf wordt het huwelijk ontbonden. En dat is nu precies de weg, die God gekozen heeft, om ons te bevrijden van de wet. Het belangrijkste punt in dit gedeelte van Romeinen 7 is de overgang van vers 3 naar vers 4. In vers 1 tot 3 wordt gezegd, dat de man eigenlijk moest sterven, maar in vers 4 lezen wij, dat in werkelijkheid de vrouw sterft. De wet gaat niet heen, maar ik ga heen, de dood bevrijdt mij van de wet. Hoe sterf ik? Toen Christus werd gekruisigd, werd ik met Hem gekruisigd. Op de berg van Golgotha werd dit voor eens en altijd gedaan" [Watchman Nee, *HET NORMALE CHRISTELIJKE LEVEN*, in de NL-uitgave blz. 113-133 (Hoofdstuk 9)]¹

Maar ik ben dood, hoe kan ik dan een ander toebehoren? In Christus' dood stierf ik, en in Christus opstanding LEEF IK! Ik ben dus echt wel verenigd met de levende Christus.

De gelovige is verloofd met Christus en Hem ten huwelijk gegeven (2 Korinthiërs 11:2). Na de opstanding (van het lichaam) zullen de gelovigen effectief huwen met Hem (Openbaring 19: de bruiloft van het Lam). Het is een LIEFDESRELATIE, geen WETSRELATIE. Het is deze liefdesrelatie waar het Christendom helemaal over gaat. CHRISTENDOM IS GEEN RELIGIE, het is een relatie met een PERSOON, de Zoon van God (Johannes 17:3). Het is niet **niet iets doen** maar **Iemand kennen** (Johannes 17:3; 1 Johannes 2:3-4). Het is niet een stel regels en het is geen systeem van moraliteit. Het is een unieke en intieme relatie met de enige ware God en Jezus Christus die Hij heeft gezonden.

Velen in onze tijd hebben het zicht verloren op deze waarheid. Voor velen is het christelijke leven gedegenereerd tot een ander legalistisch religieus systeem. Het is voor mensen gewoon verward te worden in regels, systemen, vereisten en plichten. Het is gemakkelijk voor iemand te denken dat

¹ Ik neem hier rechtstreeks over van "Het Normale Christelijke Leven", Nederlandse uitgave, pag. 131-133. LET ECHTER OP: deze aanhaling uit Watchman Nee's werk betekent niet dat wij het eens zijn met alles wat hij schreef of wat aan hem toegeschreven werd!

het christelijke leven gelijk is aan bijbellezen, bidden, getuigen, memoriseren, het doen van bepaalde dingen en niet doen van bepaalde dingen. Wij weten hoe een christen behoort te leven, wij weten hoe een christen hoort te handelen en wandelen; hoe een christen hoort te spreken en te denken ...
ZONDER ZICH TE REALISEREN DAT HET CHRISTELIJKE LEVEN PRECIES DAT HEEFT VERLOREN WAT HET ANDERS MAAKT DAN ANDERE RELIGIES.

Om dit te benadrukken zie wat de Bijbel leert:

Wat de Bijbel WEL zegt	Wat de Bijbel NIET zegt
“Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst” (Filippenzen 1:21).	Want het leven is voor mij bijbellezen, Schriftplaatsen memoriseren, minstens 15 min. per dag bidden, en getuigen bij elke gelegenheid.
“Ja, beslist, ik beschouw ook alles als schade vanwege de voortreffelijkheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere, om Wie ik dat alles als schade ervaren heb. En ik beschouw het als vuiligheid, opdat ik Christus mag winnen” (Filippenzen 3:8).	Ja, beslist, ik beschouw ook alles als schade vanwege de voortreffelijkheid van te proberen mijn tong te bewaken, trachten mijn slechte gewoonten af te leren, en mijn dagelijkse geboden op te zeggen.
“Opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig word” (Filippenzen 3:10).	Opdat ik <i>dit</i> mag doen, en zou vermijden <i>dat</i> te doen, en ik mij zou dwingen te getuigen en elke schijn van kwaad zou vermijden.
“Maar Ik heb tegen u dat u uw eerste liefde hebt verlaten” (Openbaring 2:4).	Maar Ik heb tegen u dat u het dagelijkse bijbellezingschema, en uw jaarlijkse goede voornemens, en het houden van de 10 Geboden verlaten hebt.
“Daarom stellen wij er ook een eer in, hetzij inwonend, hetzij uitwonend, om Hem welbehaaglijk te zijn” (2 Korinthiërs 5:9).	Daarom werken wij en zijn wij ambitieus om, hetzij inwonend, hetzij uitwonend, te letten op ons humeur en temperament, het memoriseren van verzen, niet teveel slechte televisieshows te zien.

In de hierboven opgegeven Schriftplaatsen ligt de nadruk op het WETEN, LIEFHEBBEN, BEHAGEN van een PERSOON! Lees zorgvuldig Kolossenzen 1:9-12. Zie de nadruk in dit groot gebed: Zijn wil te kennen (vers 9), met Hem te wandelen (vers 10), Hem te behagen (vers 10), te groeien in kennis van Hem (vers 10), bekrachtigd te worden in Hem (vers 11), blijdschap te hebben in Hem (vers 11), Hem te danken (vers 12)!

Waar gaat dan het christelijke leven over? Het christelijke leven is gewoon een Persoon kennen, Hem liefhebben, Hem behagen, met Hem wandelen, Hem eren, Hem gehoorzamen, Hem danken, in Hem verheugen, vertrouwen op Hem, groeien in Hem, tot anderen spreken over Hem, blijven in Hem, leren van Hem. Bemerkt de nadruk op HEM (op een PERSOON)!

Als wij dan door elke dag wandelen, wandelen we dan met een Persoon, of volgen wij een religieuze, wettische routine?

Christendom draait om een PERSOON die wij LIEFHEBBEN:

“En u hebt moeilijkheden verdragen, en volharding getoond. **Om Mijn Naam** hebt u zich ingespannen en u bent niet moe geworden. Maar Ik heb tegen u dat u **uw eerste liefde** hebt verlaten” (Openbaring 2:3-4).

Wandelen wij met een Persoon of werken wij in een religie? Kunnen wij in het licht van Johannes 17:3 (“dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen”) vanuit ons hart zeggen: “Ik ken deze Persoon als mijn Redder, mijn Verlosser, mijn Heer, mijn Vriend, mijn Soevereine Meester, mijn Helper, mijn

Herder, mijn altijd aanwezige Metgezel, mijn Leven, mijn Heiliging, mijn gerechtigheid, mijn Wijsheid ... enz.”?

GEEN RELIGIE MAAR CHRISTUS

Hij is voor mij:

MIJN LEVEN (Kol 3:4)

WIJSHEID VAN GOD (1Kor 1:30; Kol 2:2-3)

GERECHTIGHEID (1Kor 1:30; Rom 10:1-4; 2Kor 5:21)

HEILIGING (1Kor 1:30; 2Thess 2:13)

VERLOSSING (1Kor 1:30; Rom 3:24; Efez 1:7; Kol 1:14)

Romeinen 7:5

5 Want toen wij in het vlees waren, waren de hartstochten van de zonden, die geprikkeld worden door de wet, in onze leden werkzaam om vrucht te dragen voor de dood.

Vers 4 spreekt over de vrucht van een nieuwe relatie; vers 5 kijkt naar de vrucht die voortgebracht werd onder de oude relatie. In eenheid met Christus en het blijven in Hem kan ik vrucht voortbrengen voor God (vers 4). In het vlees (zie Romeinen 8:8-9) waren de hartstochten van de zonden, die geprikkeld worden onder de Wet, in onze leden werkzaam om vrucht te dragen voor de dood. Vergelijk ook Romeinen 6:21 (de vrucht van het oude leven) en Romeinen 6:22 (de vrucht van het nieuwe leven). De Wet kan nooit mijn hartstochten overwinnen. De Wet kan enkel mijn hartstochten prikkelen.

Romeinen 7:6

6 Maar nu zijn wij ontslagen van de wet, gestorven aan dat waaraan wij vastgebonden zaten, zodat wij in nieuwheid van Geest dienen, en niet in oudheid van letter.

De wet kan nooit een persoon bevrijden. Wij hebben behoefte aan Gods Geest en Gods leven. De gelovige kan zeggen: “ik stierf voor de Wet wegens Christus’ dood en ik leef om God te dienen wegens Christus’ opstanding”. Paulus zei het op deze manier: “Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven” (Galaten 2:19 en zie ook Galaten 2:20). Erkent u het wonderlijke feit dat u als een gelovige in Christus STIERF voor de Wet en LEVEND bent voor God?

Romeinen 7:7

7 Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen dan door de wet. Ik zou immers ook niet geweten hebben dat begeerte zonde was, als de wet niet zei: U zult niet begeren.

Bemerk wat ons over de Wet tot dusver geleerd werd in dit hoofdstuk:

Vers 2 – gebonden aan de Wet . . . ontslagen van de Wet
Vers 3 – vrij van de Wet
Vers 4 – gedood met betrekking tot de Wet
Vers 5 – de Wet prikkelt onze zondige hartstochten
Vers 6 – ontslagen van de Wet . . . wij waren vastgebonden aan de Wet

De Wet klinkt als iets verschrikkelijks! Hoe verschrikkelijk moet de Wet wel zijn als ik daarvan bevrijd moet worden! De Wet lijkt iets kwaads te zijn, maar dat is ze niet, en Paulus corrigeert dit valse idee: “Is de Wet zonde? Volstrekt niet!” Het echte probleem is niet de Wet! (De vraag wordt eigenlijk beantwoord in Romeinen 7:12. De Wet is het tegengestelde van zonde!) “Door de wet is immers kennis van zonde” (Romeinen 3:20)! Het doel van de Wet is een mens een spiegel voor te houden en te tonen dat hij vuil is. De Wet is geen zonde maar maakt zonde bekend (Romeinen 3:20). “Ik zou de zonde niet hebben leren kennen dan door de wet”. Paulus kende zijn eigen zonde niet. Voordat de spiegel langskwam dacht de persoon dat hij een proper gelaat had!

Paulus geeft een specifiek voorbeeld van hoe de Wet zonde kenbaar maakt. Zijn illustratie is het 10de Gebod. “Begeerte” is een sterk verlangen naar iets wat een ander heeft. Hij zegt eigenlijk: “Ik zou immers ook niet geweten hebben dat begeerte zonde was, als HET 10de GEBOD niet zei: U zult niet begeren” (Exodus 20:17). De spiegel is hier het 10de Gebod.

Romeinen 7:8

8 Maar de zonde heeft door het gebod een aanleiding gevonden en in mij allerlei begeerte teweeggebracht, want zonder de wet is de zonde dood.

Zonder de spiegel is een persoon zich niet erg bewust van zijn vuil gelaat, maar als de spiegel langskomt dan komt het vuil tot leven! Het vuil was er al die tijd al maar de spiegel maakt hem er nu van bewust. Dit werkt de Wet als spiegel van de zonde.

Illustratie: Denk aan het Tweede Gebod in Exodus 20:4 (“U zult voor uzelf geen beeld maken ...”). Dit gebod is heilig, rechtvaardig en goed. Maar als een zondige mens geconfronteerd wordt met een heilig gebod dan rebelleert hij ertegen! God zegt “U zult” en de rebel antwoordt “Ik zal niet”! Vandaar het tragische verslag van Exodus 32:7-8 (het gouden kalf). De zonde van afgoderij zat altijd in hun harten maar het gebod wekte het op.

Romeinen 7:9

9 Ik nu leefde voorheen zonder wet, maar toen het gebod kwam, is de zonde weer levend geworden. Ik echter ben gestorven.

“Voorheen” verwijst naar de tijd voordat Paulus geconfronteerd werd met de Wet van God, de tijd voordat “het gebod kwam”. Hij verwijst naar het leven dat hij had voordat hij verantwoordelijk was voor zijn zonden. Dat kan zijn kindertijd geweest zijn; of, zoals SV kanttkening 30 zegt: “Als het gebod gekomen is: Namelijk tot mijne rechte kennis, en dat ik verstond dat ook de inwendige begeerten tegen de wet zonde zijn”.

Wanneer Paulus spreekt van de tijd “toen het gebod kwam” (de Wet) spreekt hij van de tijd in zijn leven (en dat als voorbeeld voor anderen) waarop hij inzag dat hij het gebod van God overtrad. Dat is de tijd dat “het gebod kwam” en vanaf die tijd rekent God die persoon zijn zonde toe.

“Weer levend” betekent dat de zonde werd “opgewekt”. Het gebod doet zonde opleven en doet zonde ontwaken. “Ik ben echter gestorven”: ik realiseerde me dat ik een wetsovertreder ben, en wetsovertreders verdienen de dood! Daarom wordt de wet “de bediening van de dood” en “de be-

diening van de verdoemenis” genoemd (2 Korinthiërs 3:7, 9). Gods heilige Wet veroordeelt en doodt de zondaar!

Romeinen 7:10

10 En het gebod, dat tot leven had moeten leiden, bleek voor mij de dood te betekenen.

“Dat tot leven had moeten leiden” – deze uitdrukking komt ook voor in Mattheüs 19:16-17 en Lukas 10:25-28. Alles wat een persoon moet doen om te LEVEN en eeuwig leven te beërven is de Wet houden. Hij moet deze volmaakt en compleet houden doorheen zijn hele leven! Het probleem is dat geen mens dit ooit gedaan heeft, en geen mens kan dat ooit doen. Wij zijn allemaal zondaars en dus veroordeelt de Wet ons tot de dood.

Romeinen 7:11

11 Want de zonde heeft door het gebod een aanleiding gevonden en mij misleid en daardoor gedood.

Wie is verantwoordelijk om u te verleiden en te doden? Wie is de echte boosdoener en doder? De zonde!!

Hebreeën 3:13 – ZONDE de verleider!

Jakobus 1:15 – ZONDE de doder!

Maar de zonde heeft een aanleiding gevonden door de Wet.

Romeinen 7:12

12 Zo is dan de wet heilig, en het gebod is heilig en rechtvaardig en goed.

Dit vers is de conclusie van de sectie en beantwoordt de vraag die gesteld werd in vers 7. Het probleem ligt niet bij de Wet. De Wet is een volmaakte reflectie van de God die ze gaf (ze is een excellente spiegel. Ze kan mijn vervuiling tonen, maar ze kan me niet reinigen!). De Wet is heilig maar ik kan me met de Wet niet heilig maken. De Wet kan nooit heiligen, ze kan enkel tonen hoe onheilig ik ben! De Wet is rechtvaardig maar ze kan me nooit rechtvaardigen (Romeinen 3:20; Gal. 2:16). Ze kan me enkel veroordelen, me tonen hoe “ellendig” ik ben (Romeinen 7:24) en tonen hoe “het kwade” in mij woont (Romeinen 7:17-21).

Romeinen 7:13

13 Is dan het goede de oorzaak van mijn dood geworden? Volstrekt niet! Maar de zonde heeft – opdat zij als zonde zichtbaar zou worden – door het goede voor mij de dood teweeggebracht, opdat door het gebod de zonde uitermate zondig zou blijken te zijn.

Andermaal zien we dat de zonde de echte boosdoener is. Niet de Wet maar de ZONDE brengt de dood (Jakobus 1:15; Romeinen 6:23). Blameer de Wet niet. Maar de zonde gebruikt wat goed is (de Wet). “Uitermate” – de Wet uitvergroot zonde (het vuil was er al die tijd maar ik vond niet dat ik een groot probleem had, totdat ik in de spiegel keek en toen bleek ik uitermate vuil te zijn! Vergelijk Jesaja 6:1-5. Vergeleken met Gods “heilige Wet” (vers 12) blijken wij uitermate onheilig te zijn!.

Bemerk de drie dingen die de Wet doet met betrekking tot zonde:

De Wet **ONTHULT ZONDE** (als een spiegel) – vers 7; Romeinen 3:20

De Wet **PRIKKELT ZONDE** – verzen 5, 9

De Wet **VERSTERKT ZONDE** – vers 13 en vergelijk 1 Korinthiërs 15:56

Romeinen 7:14

14 Want wij weten dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleeselijk, verkocht onder de zonde.

De Wet is geestelijk. Er is geen probleem met de Wet; ze is niet vleeselijk. Het probleem ligt bij MIJ: IK! Ik ben vleeselijk. Merk in de volgende verzen op hoe vaak het woordje “ik” wordt gebruikt! Als Paulus zegt “Ik ben vleeselijk” spreekt hij niet over zijn verleden, ongeredde staat, maar over zijn staat in het heden (het staat in de tegenwoordige tijd). Hoe kan een christen vleeselijk zijn, een slaaf van de zonde?

Eerst en vooral, we erkennen dat een ware gelovige in zekere zin niet vleeselijk is. Romeinen 8:9 zegt: “Maar u bent niet in het vlees, maar in de Geest”. Paulus verwijst naar zijn ongered leven als de tijd dat hij “in het vlees” was (zie Romeinen 7:5). Met andere woorden, positioneel gesproken, is de ware gelovige (gered persoon) niet langer in het vleeselijke domein, maar hij is in het geestelijke domein (Romeinen 8:9). Hij is in Christus en Christus is in hem. Ook positioneel is de geredde persoon niet langer een slaaf van de zonde, zoals we zagen in Romeinen 6:17-18; 6:22. Maar, in Romeinen 7:14 verwijst Paulus niet naar zijn heerlijke **positie** maar naar zijn **actuele toestand**. Hij verwijst naar zijn actuele ervaring van het christelijke leven. En het is voor een ware christen mogelijk om een vleeselijke WANDEL te hebben (vergelijk 1 Korinthiërs 3:1-4). Dit betekent niet dat Paulus’ christelijke leven gekenmerkt werd door vleeselijkheid. Dit wordt tegengesproken door alles wat wij weten over de apostel. Maar we moeten zeggen dat Romeinen 7:15-24 de echte ervaring was van de apostel, en **elke** eerlijke gelovige moet belijden dat hij in een of andere graad ook hetzelfde heeft ervaren en dat hij door dezelfde worsteling is gegaan die hier afgebeeld wordt door de apostel.

De slavernij die Paulus ervoer wordt verklaard in de volgende verzen:

Romeinen 7:15

15 Wat ik namelijk teweegbreng, doorzie ik niet, want niet wat ik wil, dat doe ik, maar wat ik haat, dat doe ik.

“Wat ik namelijk” – gaat in op de uitdrukking “verkocht onder de zonde in vers 14. Wat is een slaaf? Een slaaf is een persoon onder de heerschappij van een ander, en daarom kan hij niet doen wat hij wil doen, en hij moet doen wat hij niet wil doen, zelfs wat hij haat. Een voorbeeld hiervan zijn de kinderen van Israël die leden onder Egyptische slavernij. Zo zit ook de persoon die een slaaf is van de zonde in een perplexe strijd. Wat hij wil doen, doet hij niet. Wat hij haat te doen, dat doet hij! Ik kan niet doen wat ik wil doen en ik moet doen wat ik haat te doen!

Romeinen 7:16

16 En als ik dat doe wat ik niet wil, val ik de wet bij dat zij goed is.

Deze persoon stemt in met de Wet! Voorbeeld: “Gij zult niet begeren!” “Ik stem ermee in! Dit is een goede wet! Gods gebod tegen begeren is heilig en rechtvaardig en goed. Ik zeg AMEN daarop. Ik wil niet begeren. Ik weet dat begeren fout is. Ik haat begerigheid, MAAR IK KAN NIET ANDERS DAN BEGEREN! Ik ben een slaaf van deze zonde!”

Romeinen 7:17

17 Nu ben ik het echter niet meer die dit teweegbreng, maar de zonde die in mij woont.

Hier hebben we het probleem van INWONENDE ZONDE, een groot probleem waar elke gelovige mee te maken heeft. Het is interessant hoe Paulus onderscheid maakt tussen zichzelf en de inwonende zonde: “Niet ik ... maar de zonde”. Dit geeft aan dat Paulus schrijft vanuit het perspectief van een gered persoon. Het zondige “ik” is niet zijn echte “ik”. Paulus was een nieuwe mens in Christus, maar de oude Paulus was verantwoordelijk voor de zonde. Hij maakt onderscheid tussen TWEE NATUREN, zoals hij ook doet in Romeinen 7:20.

Romeinen 7:17 — “niet langer ik maar de zonde”. Dit is de roep van VERSLAGENHEID!

Galaten 2:20 — “niet langer ik maar Christus”. Dit is de roep van OVERWINNING!

Romeinen 7:18

18 Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede teweegbrengen, dat vind ik niet.

Dit is een harde uitspraak, maar elke gelovige moet dit onder ogen zien en geloven. Waarom hebben we hier de inlas “dat is in mijn vlees”? Dit is een andere aanwijzing dat Paulus schreef vanuit het perspectief van een gered persoon, niet een ongered persoon. Paulus moest deze verhelderende inlas stellen omdat hij wist dat los van zijn zondige vlees er iets (Iets) goeds in hem woonde (zie Romeinen 8:9: “de Geest van God die in u woont”). “Het willen” betekent “verlangen, graag willen”. Ik wil graag het goede doen, ik wil graag overwinning hebben over de zonde”, **maar ik heb geen kracht om dit te verwezenlijken**. Ik ben krachteloos en hulpeloos! Ik ben **niet in staat** het christelijke leven te leven! Hebt u deze ontdekking ook gedaan? Het nieuwe schepsel in Christus bezit de wil om het goede te doen (verzen 18, 19, 21) maar helemaal geen kracht. De kracht is niet in onszelf maar wordt enkel gevonden in de Heilige Geest (Romeinen 8, en vergelijk Filippenzen 2:13).

Romeinen 7:19

19 Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik.

Deze gedachte is dezelfde als in vers 15. Het goede wat ik wil doen, doe ik niet; het kwade dat ik niet wil doen, dat doe ik! Al deze verzen beschrijven de worsteling van hen die ware gelovigen zijn. De niet-wedergeborenen kennen deze strijd niet omdat zij slechts één natuur hebben (een corrupte, zondige Adamsnatuur). Zij verlangen het kwade te doen (tenzij zij daarin beperkt worden door iets anders). Zij haten wat goed en rechtvaardig is en vermijden dit. De ongeredden zondigen en houden daarvan. De gelovige zondigt en haat dit. Het verlangen om goed te doen, is het verlangen van de “nieuwe mens”, niet het verlangen van de ongeredde mens.

Opmerking: De niet-wedergeboren mens heeft echter wel zijn (niet-wedergeboren, niet verlichte) geweten! Ook dit geweten kent in zekere mate (en van persoon tot persoon) het goede – zie Romeinen 2:14. De niet wedergeboren mens heeft echter geen nieuwe goddelijke natuur; alleen zij die uit God geboren zijn hebben deze ontvangen. Maar de niet wedergeboren mens heeft een geweten. Hij weet door zijn geweten dat hij God als zijn Schepper moet liefhebben, respecteren en gehoorzamen. Maar deze gedachte is hem onaangenaam. Hij haat dit, want hij wenst zijn eigen weg te gaan en wil zelf bepalen waarheen hij gaat en hij weigert aan God te denken (M.V.)

Romeinen 7:20

20 Als ik nu dat doe wat ik niet wil, breng **ik** dat niet meer teweeg, maar de zonde die in mij woont.

De gedachte loopt parallel met vers 17. Ik ben krachteloos om de kracht van de inwonende zonde te breken. Overeenkomstig was er niets wat de Israëlieten konden doen om de macht te breken van de Egyptenaren over hen. Zij hadden een VERLOSSER nodig! Iemand die hen van de slavernij kon verlossen door ZIJN KRACHT!

Romeinen 7:21

21 Ik ontdek dus deze wet in mij: als ik het goede wil doen, is het kwade dicht bij mij.

Deze wet is de “wet van zonde en dood” die ook genoemd wordt in 7:23, 25 en 8:2. Ik wil niet begeren; ik wil tevreden zijn, maar die zonde van begerigheid is aanwezig in mij (in mijn hart) en ik ben een slaaf aan die zonde. Ik wil dat niet maar ik bega die zonde.

Romeinen 7:22

22 Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God.

Deze woorden zijn niet gepast in de mond van een onwedergeboren mens. Enkel een gered mens verheugt zich in Gods Wet (zoals David: Psalm 19:8-11, vergelijk Psalm 119:35).

Romeinen 7:23

23 Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is.

Merk de grote oorlog, het conflict en de worsteling op die plaatsvindt (vergelijk Galaten 5:17). Zie ook wie vecht in deze strijd:

Aan de ene kant	Aan de andere kant
Hij die het eens is met de Wet en er zich in verheugt (verzen 16, 22)	Inwonende zonde (verzen 17 en 20)
Hij die zonde haat (vers 15)	Het vlees waarin niets goeds woont (vers 18)
Hij die wilt en ernaar verlangt goed te doen (vers 18, 19)	Het altijd aanwezige kwaad (vers 21)
“De innerlijke mens” (v.22)	De “ellendige mens” (vers 24)
Het vernieuwde “verstand” (v.23, 25)	Het vlees dat onder de wet van de zonde en de dood (v.23, 25)

Wie wint deze oorlog? Vers 23 zegt dat ik al verloren heb! Ik ben een oorlogsgevangene! Ik ben verslagen!

Romeinen 7:24

24 Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?

“Ellendig” – zie hetzelfde grondwoord in Openbaring 3:17: “beklagenswaardig”. Een ellendig mens zit in een beklagenswaardige toestand! Elke gelovige moet tot de plaats komen waar hij zijn eigen ellendigheid onderscheidt. Wij moeten zelfs als gelovigen onze wanhopige nood zien. God brengt ons tot de diepten van de wanhoop, niet om ons daar te houden, maar opdat Hij ons zou brengen naar de hoogten van Zijn genade. De ellendige mens is een gevangene en slaaf van de zonde – wachtend om te doen wat juist is maar die geen kracht heeft om het goede te doen, om te eindigen met het doen wat hij haat!

“Wie zal mij verlossen?” – dit is een roep op een Verlosser. Merk op dat hij **niet** zegt: WAT ZAL IK DOEN? of: HOE ZAL IK MEZELF VERLOSSEN? Nee, deze persoon is aan het eind van zichzelf gekomen. Vertrouwen op het “ik” heeft enkel geleid tot falen. Hij vond zichzelf uitermate krachteloos en hulpeloos en zonder enige hoop, maar uiteindelijk roept hij voor verlossing buiten zichzelf. De Wet kan hem niet helpen. De Wet kan hem niet heilig maken en niet heiligen. Hij roept op de HEER, niet op de Wet. De Wet wordt niet door ons vervuld; ze wordt vervuld IN ONS (zoals we zullen zien in Romeinen 8:4) door de kracht van de Heilige Geest.

“Het lichaam van deze dood” – vergelijk Romeinen 6:6: “het lichaam van de zonde”; Romeinen 7:23: “de wet van de zonde die in mijn leden is”. Onze lichamen zijn nog niet verlost (zie Romeinen 8:23: wij wachten op “de verlossing van ons lichaam”). Het lichaam is het hoofdkwartier van de inwonende zonde, en de leden van het lichaam zijn de instrumenten van de inwonende zonde (vergelijk 6:13).

Romeinen 7:25-26 (let op: de KJV maakt van deze twee verzen één vers 25)

25 Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere.

26 Zo dien ik dan zelf wel met het verstand de wet van God, maar met het vlees de wet van de zonde.

De Heer Jezus Christus is de grote Verlosser (Romeinen 11:26 en vergelijk 2 Korinthiërs 1:10). Het woord “dank” is een geloofswoord. “Ik geloof dat Jezus Christus mijn Verlosser van zonde is; dank U!” Overwinning komt enkel in en door de levende God: “En God zij dank, Die ons in Christus altijd doet triomferen” (2 Korinthiërs 2:14).

Vers 26 concludeert en vat de verzen 15-24 samen (“Zo ...”). Met het verstand dien ik de Wet van God (zie vers 22) maar met het vlees de wet van de zonde” (zie vers 23).

Voor verdere studie:

“De Wet”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/De-Wet.pdf>

“Het christelijke leven en hoe dit moet geleefd worden”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/christelijkeLeven.pdf>

“Wat is de levensregel van de gelovige?": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/sinai-golgotha.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - [Nieuwste Artikelen](#)